

„Руси су више пута лагали о оном што се дешава... Зато им једноставно не верујемо...“

Ово је 23. јула изјавила на брифингу за штампу заменик прес-секретара Стејт департмента САД Мари Харф. Јасно је да је ово осећање између САД и Русијом дубоко и узајамно. Али, како се испоставило, Америка не верује многим.

Ако се пажљиво прочита стенограм овог брифинга, испоставља се да прес-служба Стејтдепартмента нема поверења чак према саопштењима поштованих новинских агенција. Чак ако се она тичу њега самог.

Тако на питање о саопштењу агенције Ројтерс које је подигло буку о томе да су шефа Стејтдепартмента Џона Керија и читаву делегацију САД пред недавни сусрет са председником Египта Абделом Фатахом ас-Сисијем замолили да прође кроз оквир детектора метала, она простодушно одговара. Мислим да је он једноставно ушао на врата. Тамо је могуће био детектор метала. Када је новинар саопштио да процес провере државног секретара САД потврђују видеоснимци, и да су Керијев сако уз то прегледали и ручним детектором метала, Харф наставља да сумња: Можемо то да проверимо, али мислим да ова информација није тачна. Да провери за два дана шта се десило са државним секретаром САД и њеним непосредним начелником, оно што је на арапском Истоку већ названо „јавним унижењем Америке“?

Прес-служба стејт департмента одавно је чувена по нежељи да даје једноставне

одговоре на конкретна питања. Харф после шест година рада у Цији, унела је у тај процес елемент извесне загонетности. Према њеним речима, у случају малезијског боинга информацију америчке стране треба прихватати без доказа, пошто њихово пружање може да открије неке могућности америчке обавештајне службе.

За свет таква аргументација је нова. За САД није. Трагедија малезијског боинга се десила тачно 18 година пошто је 17. јула 1996. године, 12 минута после полетања са њујоршког аеродрома Џон Кенеди експлодирао авион компаније TWA. Погинуло је свих 230 људи колико је у њему било. Због сумње да су авион оборили терористи, случај су преузели ФБР, Ција и војска. Званична верзија узрока несреће је експлозија резервоара за гориво. Али као и сада, главни аргумент истраге су снимци са сателита које до данас нису показали. На крају необјашњиви феномен остало је десетине сведока који су видели ракету и бивши сарадници Националне управе за безбедност саобраћаја који су оптужили влади да их је ометала у раду и скривала реалне околности случаја.

Као и сада, на захтеве јавности специјалне службе САД су тада одговориле анимацијом. Али спот са компјутерском реконструкцијом догађаја није убедио америчку публику.

Између осталог, кога може да задовољи формулација: Ми знамо шта се десило и ко је то урадио, али никоме нећемо рећи? После преноса у спољну политику она делује исто тако апсурдно као и у унутрашњим расправама.

Ова пракса има и срећне изузетке. На истом том бирфингу Харф је оповргла информацију турских медија о томе да је министар иностраних послова Турске Ахмед Давутоглу поделио са новинарима узнемиреност коју је изразио сам Џон Кери поводом изјава представника Стејтдепартамента Џен Псаки. По свему судећи, такав осећај од смелих изјава шефа прес-службе Стејтдепартамента у побледу турског руководства изразио је сам Давутоглу. Што се тиче Керија, како каже Харф, државни секретар стоји иза свега што Џен Псаки, и надам се ја, говоримо са ове трибине.

(Вадим Ферсович - Глас Русије)